

ת"פ 6722/03/17 - מדינת ישראל נגד מי - רן כוח אדם בע"מ, ציון עזרא צדוק

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב

ת"פ 6722-03-17 מדינת ישראל נ' מי - רן כוח אדם בע"מ ואח'
בפני כבוד השופטת יפית זלמנוביץ גיטין

בעניין: מדינת ישראל על ידי ב"כ: עו"ד חגית רונן

המאשימה

נגד

1. מי - רן כוח אדם בע"מ (בפירוק/חוסלה)
2. ציון עזרא צדוק

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום מייחס לנאשמת, חברת כח אדם, העסקה של עובד זר, KUFLOM TSAHIYE IMATSEN (להלן - "קופלום"), שלא רשאי היה לעבוד בישראל ובצע מטעמה עבודות ניקיון בבית קפה העונה לשם בייקפה (להלן - "בית הקפה") בו הוצב וזאת בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק העסקת עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן - "החוק"). עוד מייחס כתב האישום לנאשמים העסקה ללא שנערך לעובד הזר ביטוח רפואי כדין בניגוד להוראות סעיף 2(ב)(3) לחוק. בנוסף מייחס כתב האישום לנאשם עבירה של אחריות נושא משרה לפי סעיף 5 לחוק.

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 אציין בראשית דבריי, כי מצאתי לנכון לזכות את הנאשמים מן האישומים שיוחסו להם.

עובדות כתב האישום

1. הנאשמת היא תאגיד העוסק במתן שירותי כח אדם וסיפקה שירותי כח אדם לבית הקפה, כהגדרתו לעיל. ביום 14.2.2016 במסגרת ביקורת שנערכה על ידי פקחי רשות ההגירה והאוכלוסין נמצא עובד זר מבצע עבודות ניקיון ושטיפת כלים.

2. הנאשם שימש כמנהל הנאשמת במועדים הרלוונטים לכתב האישום.

3. העובד הזר נשוא כתב האישום לא היה, נכון למועד הביקורת, אזרח ישראל ו/או תושב והעסקתו התבצעה בניגוד לדין וללא התר.

4. הנאשמת העסיקה את העובד בלא שערכה לו ביטוח רפואי כדין.

5. כתב האישום מייחס לנאשמת עבירות לפי סעיפים 2(א)(1), 2(א)(2) ו-2(ב)(3) לחוק ולנאשם יוחס ביצועה של עבירה לפי סעיף 5 לחוק בשל הפרת אחריות נושא משרה והעסקה בניגוד לסעיפים 2(א)(1), 2(א)(2) לחוק.

6. ביום 3.1.2018 ניתן צו לפירוקה של הנאשמת (ר' הודעת הנאשם מיום 1.5.2018).

תשובת הנאשמים

7. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום כעולה מפרוטוקול ישיבת ההקראה (ר' פרוטוקול עמ' 3 שורות 21-25 ובעמ' 3 שורות 1-6)

8. כונס הנכסים הרשמי שהתייצב מטעמה של הנאשמת לישיבת ההקראה כפר בכל האישומים בשמה. עוד ביקש ב"כ הכונס הרשמי, כי ככל שבית הדין יראה לנכון להרשיע את הנאשמים יבקש הכנ"ר להטיל קנס סימלי כי לנושים אין ממה להפריע (ר' פרוטוקול עמ' 5 שורות 19-22)

9. ביום 9.1.2019 התייצב נציג הכנ"ר לישיבת ההוכחות וציין, כי פניה של הנאשמת לחיסול, היות וביום 3.1.2018 ניתן צו לפירוקה ולישיבות הנושים שהתקיימו לא התייצב אף אחד מנושיה ואף אחד לא הביע ענין בה (ר' פרוטוקול עמ' 37 שורות 22-30). עוד ציין ב"כ הכנ"ר כי לא נתפסו על ידם מסמכים כלשהם.

10. עוד טען נציג הכנ"ר כי הם מבקשים לכפור באשמה כדי לתת לנאשם את יומו בבית הדין ומנתגדים לחיובם למסור תגובה כלשהיא שיהיה בה כדי להפריע לנאשם לקבל את יומו בבית הדין (ר' פרוטוקול עמ' 38 שורות 1-8).

המסגרת הנורמטיבית

11. לנאשמת יוחס ביצוע עבירות לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק הקובעים:

2. (א) מעסיק שעשה אחד מאלה -

(1) העסיק עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכח חוק הכניסה לישראל והתקנות לפיו;

עמוד 2

(2) העסיק עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1יג, ובלבד שהמעשה אינו נכלל בין המעשים המפורטים בסעיף קטן (ב);"

12. סעיף 1יג' לחוק קובע:

"לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד הפנים מטעמו, התיר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעסיק, ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעסיק או לפי רשימה שמית".

13. יסודות העבירות בהן הואשמה הנאשמת הם:

היות הנאשמת מעסיקה

כי המועסק על ידי הנאשמת הוא **עובד זר**

וכי העובד **הזר אינו רשאי לעבוד בישראל**.

14. סעיף 5 לחוק נוגע לאחריותו של נושא משרה בתאגיד לביצוע עבירות על הוראות החוק וזו לשונו:

"(א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4

בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו כאמור, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, ופקיד שחובתו מטעם התאגיד היא לפעול לקיום חובות התאגיד לפי הסעיפים האמורים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו

האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ושעשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירה"

15. אשר להעסקה ללא ביטוח רפואי - סעיף 2(ב)(3) לחוק מקים אחריות פלילית למעסיק אשר "העסיק עובד זר בלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי בהתאם להוראות סעיף 1ד, או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף". בהתאם להוראה זו "על המעסיק מוטלת החובה להסדיר לעובד ביטוח רפואי על חשבוננו" (ר' עפ (ארצי) 16411-03-14 **קבוצת דיוטי נכסים השקעות ופיננסים בע"מ - מדינת ישראל** (2016)).

דין והכרעה

16. "בהליך פלילי נטל השכנוע להוכיח כי עיסוקה של החברה הוא במתן שירותי כח אדם רובץ על

המאשימה. ספק סביר בהליך פלילי פועל לזכותם של הנאשמים. לפיכך, כאשר חומר הראיות כולו מותיר ספק סביר בדבר קיומו של יסוד מיסודות העבירה, יש לזכות את הנאשם (יעקב קדמי **על הראיות** 1680 (תש"ע-2009))."

ע"פ (ארצי) 58448-05-16 **מ.ש מגה שירותי אחזקה וייזום בע"מ - מדינת ישראל** (2018)

17. על המאשימה מוטל הנטל להוכיח כי העובד הזר נשוא כתב האישום הוא העובד שנמצא עובד בבית

הקפה במהלך הביקורת **ובנוסף**, כי הנאשמת היא שהעסיקה אותו באותו מועד. אלא שלא עלה בידה להוכיח זאת. אסביר.

18. המאשימה הציגה במסגרת ראיותיה תלוש שכר של KUFLOM לחודש ינואר 2016 (ר' מא/11). עוד הוצג דו"ח שעות לחודש ינואר 2016 של עובד בשם **כופנום** שמציג רישומי שעות עד ליום 21.1.2016 (ר' מא/4). בנוסף, מבססת המאשימה את ראיותיה על שלוש חשבוניות שהופקו על ידי הנאשמת לבית הקפה, בין התאריכים 17.11.2015 ועד 17.1.2015 (שתיים מהן בחודש נובמבר 2015 ואחת בחודש ינואר 2015) (ר' מא/4) ועל הסכם התקשרות מיום 29.9.2015 בין בית הקפה לנאשמת בהתאם לו התחייבה הנאשמת לספק לבית הקפה שירותי נקיון (ר' מא/4). אתיחס, להלן, לראיות שהוגשו על ידי המאשימה.

19. עיון בהסכם ההתקשרות מעלה, כי צוין בו כי אף שיש לנאשמת רשיון על פי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 ההסכם הוא לאספקת שירותי נקיון ולא אספקת שירותי כח אדם. אציון, כי הנאשם חזר וציון בדבריו, כי אף שההסכם שהוצג לו הוא ההסכם הסטנדרטי אותו נהגה הנאשמת לאמץ בהתקשרויות עיסקיות מעין אלה, החתימה המתנוססת על ההסכם אינה חתימתו ואף ההערות בכתב יד שהוספו על ידי מאן דהוא, אינן בכתב ידו (ר' פרוטוקול עמ' 68 שורות 32-33).

20. עוד הוסיף הנאשם ביחס להערות בכתב יד המופיעות בשולי העמוד השני להסכם, כי בדרך כלל כאשר חפצה הנאשמת להוסיף דבר מה להסכם ההתקשרות הסטנדרטי היו ההערות מוקלדות ומשולבות בנוסח ההסכם ולא נכתבות בכתב יד בשולי ההסכם. לא נעלם מעיני כי חתימתו של הנאשם ו/או חותמת הנאשמת לא הוטבעו לצד ההערות שהוספו בכתב יד על אף שחתימת בית הקפה הוספה ליד ההערות בכתב יד (ר' פרוטוקול עמ' 69 שורות 3-28).

21. עם זאת, הנאשם לא הכחיש כי הנאשמת התקשרה עם בית הקפה בהסכם למתן שירותים (ר' פרוטוקול עמ' 55 שורות 21-22).

22. באשר לדו"ח השעות לחודש ינואר 2016 (מא/4) - על גבי הדו"ח נכתב כי הוא שייך לעובד העונה לשם "**כופנום**". אף אם נקבל את טענת המאשימה כי "כופנום" הוא העובד הזר נשוא כתב האישום ששמו הוא כופלום (ר' גם עדותו של מר כספי, פרוטוקול עמ' 17 שורות 20-24), כפי שציון מר הרשקוביץ בחקירתו, הוגש דו"ח שעות בן עמוד אחד לחודש ינואר 2016 בלבד (ר' פרוטוקול עמ' 9 שורות 13-15). בהתאם לדוח השעות, יום העבודה האחרון בו הוחתם כרטיס הנוכחות של אותו עובד היה 21.1.2016.

23. עינינו הרואות, כי הספק בדבר זהותו של העובד אשר החתים את כרטיס הנוכחות, נזרע כבר בשלב זה בו שמו של העובד נשוא תלוש המשכורת ואשר נתפס במועד הביקורת אינו זהה (אף אם דומה) לשם העובד שדו"ח הנוכחות שלו הוגש כראיה.

24. אף אם נקבל את טענת המאשימה כי בטעות קולמוס עסקינן ולמעשה **כופנום** הוא KUFLOM, העובד הזר

נשוא כתב האישום, כלל לא עלה בידי המדינה להוכיח, כי ההתקשרות בין בית הקפה לנאשמת נמשכה גם בחודש פברואר 2016 ולהסביר מדוע לא הוצג כרטיס נוכחות של העובד הזר נשוא כתב האישום לחודש פברואר, מועד ביצוע הביקורת.

25. כך, למשל, חרף הצגתן של שלוש חשבוניות שהונפקו על ידי הנאשמת לחודשים נובמבר 2015 (שתי חשבוניות) וינואר 2016 (חשבונית אחת) לא הוצגה חשבונית לחודש פברואר 2016 והיתה זו טענתה של הנאשמת, למן היום הראשון, כי לא ניתנו על ידה שירותים לבית הקפה בחודש פברואר 2016. וכך כתב הנאשם במזכר שנשלח על ידו לחוקר רשות ההגירה והאוכלוסין, ערן הרשקוביץ (ר' מא/3):

"בהמשך לשיחתנו הנ"ל כעולה מהפרטים שבידנו עולה כי חברת מי רן כח אדם בע"מ...הפסיקה לתת שירות בביקפה. אין לנו רישום של כרטיס נוכחות של שום עובד וכן חיוב בגין ינואר, פברואר 2016".

26. במזכר שכתב מר הרשקוביץ (מא/2) המתעד שיחת טלפון שבצע עם הנאשם כתב:

"ביום 20.3.2016 בסביבות השעה 13:00 בצעתי שיחה לפלאפון של ציון צדוק...שאלתי את ציון למה לא הגיע לחקירה שהיתה אמורה להיות בשעה 11:00 (ביום 20.3.2016) ציון אמר שהפסיק לספק עובדים למסעדה בסוף ינואר 2016 ועל כן אין לו קשר לארוע. ביקשתי ממנו שיפקס לי מזכר על כך. כמו כן הסברתי לו שאבדוק זאת מול בעלי המסעדה ויהיה איתו בקשר לגבי המשך המחקירה. ציון חזר ואמר שהפסיק לספק עובדים למקום ואין חשבונית שלו בפברואר 2016 ואת העובדי מעסיקה ישירות המסעדה בעצמה".

(ר' גם פרוטוקול עמ' 8 שורות 12-22)

27. מר הרשקוביץ סיפר בחקירתו, כי בעלי בית הקפה שנחקר על ידו טען "שהעובד המשיך לעבוד בפברואר כרגיל והציג דו"ח נוכחות לגבי זה וחוזר שגערך בספטמבר 2015 והסביר לגבי אי המצאות חשבונית מפברואר, שנמסרה לו על ידי ציון (הנאשם - י.ז.ג.) חשבונית ידנית. ציון הגיע עם חשבונית ידנית עבור פברואר וכספי אמר שלא מתכוון לשלם לו עד שהענן לגבי החקירה והביקורת יוסדר. עד שיתפור את הבעיה שלו מול רשות ההגירה. לטענתו החשבונית נלקחה ממנו בחזרה ולכן אין חשבונית של פברואר" (ר' פרוטוקול עמ' 10 שורות 1-6).

28. ואולם, אף שמר הרשקוביץ העיד, כי מר כספי, בעליו של בית הקפה, הציג בפניו דו"ח שעות של העובד הזר לחודש פברואר 2016, דו"ח כאמור לא הוצג בפניו. יתרה מכך. בחקירתו בפני העיד מר כספי, כי במחשב של בית הקפה קיים תעוד של כל שעות העבודה של כל העובדים ממועד פתיחת בית הקפה ואילך. ובלשונו: "אני יכול להכנס מפתיחת העסק ועד היום ולהוציא את כל השעות של כל מי שעבד" (ר' פרוטוקול עמ' 17 שורות 13-16).

29. לו חפצה המאשימה לבסס את טענתה כי הנאשמת נתנה לבית הקפה שירותים בחודש פברואר 2016 - או אז

היה עלינו לבחון אם הוכח כי העובד הזר שנמצא בעת הביקורת בבית הקפה הועסק על ידי הנאשמת - היה עליה, לכל הפחות, לדרוש כי מר כספי ימציא דו"ח נוכחות של העובד הזר לחודש פברואר 2016 שכן, כפי שהעיד, לא היתה כל מניעה ש"ישלוף" ממערכת תיעוד השעות המצויה בבית הקפה את כל שעות העבודה של אותו עובד.

30. זאת ועוד. מר כספי אף העיד, כי בחודש פברואר 2016 התקשר עם חברה אחרת למתן שירותי כח אדם בשם "הלקוח המרוצה" (ר' פרוטוקול עמ' 16 שורות 5-6). בחקירתו נשאל מר כספי האם יתכן שהעובד הזר נשוא כתב האישום הועסק בחודש פברואר 2016 באמצעות "הלקוח המרוצה" ולא באמצעות הנאשמת, אשר טענה מתחילת הדרך, כי ההתקשרות עם בית בקפה הופסקה בשלהי חודש ינואר 2016. נר כספי השיב כי "יכול להיות שההסכם עם הלקוח המרוצה נחתם בפברואר. לא יכול להיות שההסכם היה ביחס לעובד הספציפי הזה. אני מאשר שהעובד לא הועסק בפברואר על ידנו ישירות. בפברואר הוא הועסק על ידי הנאשמת עד שנתפס (ר' פרוטוקול עמ' 16 שורות 28-30 ובעמ' 17 שורות 1-3).

31. ואולם, חרף תשובתו הבוטחת של מר כספי לפיה העובד הזר לא הועסק על ידי בית הקפה ואף לא על ידי "הלקוח המרוצה", לא הוכיחה המאשימה כי העובד הזר נשוא כתב האישום הועסק, נכון לחודש פברואר 2016, על ידי הנאשמת משלא הוצגה כל ראיה לתמוך בעדות זו.

32. טוענת המאשימה, כי על פי גרסת בעלי בית הקפה, מר כספי, במעמד הביקורת התקשר לאבי, מנהל מטעם הנאשמת והודיע לו כי מתנהלת ביקורת ביחס לעובד הזר שהוצב מטעמה של הנאשמת בבית הקפה וכי התברר שלעובד הזר אין רשיון עבודה בתוקף. אבי, בתגובה, טען שלא יתכן שלעובד אין התר בתוקף (ר' פרוטוקול עמ' 15 שורות 17-18). כך על פי עדותו של מר כספי.

33. המאשימה מבקשת כי אסיק מתגובתו של אבי, מנהל מטעם הנאשמת - עליה שמענו בעדותו של מר כספי - כי העובד הזר שנתפס בביקורת בהכרח היה עובד הנאשמת, שאם לא כן, היתה תגובתו של אבי שונה והוא היה מכחיש כל קשר לעובד או טוען שההתקשרות עם בית הקפה הסתיימה ולא מדובר בעובד של הנאשמת.

34. אלא, שהמאשימה לא טרחה לזמן את אבי לעדות ולא מצאתי לסמוך על דבריו של מר כספי, שטען כי זו היתה תשובתו של אבי. למותר לציין, כי לא ניתן לבסס הרשעה פלילית על טענה זו שנטענה בעלמא ולא הוכחה כלל.

35. יתרה מכך. מר לירן שמעון, חוקר רשות ההגירה, שצילם את התמונות שהוגשו כראיה (מא/8) ציין בחקירתו הראשית לאחר שהוצגו לו התמונות כי "יש שני נתינים שעובדים במטבח" (ר' פרוטוקול עמ' 19 שורה 30) (הדגשה שלי - י.ז.ג.). עוד אישר בחקירתו כי העובד הזר שנצפה בצילום הראשון ובצילום השני הוא אותו עובד זר, שסומן על ידו בחץ (ר' פרוטוקול עמ' 26 שורות 1-30 ובעמ' 27 שורות 21-22). ואולם בצילום השלישי, מופיעים שלושה אנשים. האחד - העובד הזר שנמצא עובד בבית הקפה ועוכב בסיום החקירה, השני - המפקח אלכס איזרמן (ר' פרוטוקול עמ' 20 שורות 14-17) ואדם נוסף.

36. כאשר נשאל מר מאור זעפרני, חוקר רשות ההגירה, מיהו העובד הזר השני שנראה בתמונה אמר: "כשאנו

נכנסים לבית עסק אנו בודקים את כלל הנתינים ששם, עובדים זרים, ולא מציינים באיזה מוצא. כשנמצא אדם שהוא אינו חוקי, אנו עוסקים בתיק העסקה רק למי שהוא אינו חוקי. לא היה טעם לציין את אותו האדם השני - שהוא נמצא תקין והכל היה בסדר איתו. אין לו מקום בתיק העסקה" (ר' פרוטוקול עמ' 34 שורות 3-10).

37. מעדויותיהם של מר לירן שמעון ושל מר מאור זעפרני, חוקרי רשות ההגירה עולה, כי במעמד הביקורת **נמצאו שני עובדים זרים** בבית הקפה, כאשר לאחד היה התר לעבוד ולשהות בישראל ואילו לשני - לא היה.

38. ב"כ המאשימה רמזה בדיון כי האדם השלישי המצולם בתמונה, בנוסף למפקח אלכס איזרמן ולעובד הזר נשוא כתב האישום, הוא מר כספי (ר' פרוטוקול עמ' 20 שורות 23-26). ואולם, בדו"ח הפעולה צוין, כי העובד הזר היה לבוש בחולצה ומכנסיים שחורים וענד סינר (ר' מא/10). האדם הנוסף שנזכר בדו"ח הפעולה הוא בעל העסק עליו נכתב "בחור אשר יושב על כסא **מחוץ לבית הקפה** הלבוש חולצה לבנה ומכנס ג'ינס שלאחר מכן התברר ששמו אסף עזריאל" (הוא מר כספי - י.ז.ג.) (הדגשה שלי - י.ז.ג.).

39. עינינו הרואות, כי בדו"ח הפעולה אין כל רמז לכך שמישהו, לא כל שכן מר כספי, התלווה למפקחי רשות ההגירה והאוכלוסין למטבח בית הקפה. אף מר כספי בעדותו לא טען אחרת (ר' פרוטוקול עמ' 15 שורות 15-20). מן הדברים דלעיל עולה, איפוא, המסקנה, כי המאשימה **לא** הוכיחה שהאדם השלישי המצולם בתמונה השלישית הוא מר כספי. השאלה מיהו העובד הנוסף שנמצא במטבח ותועד בתמונה השלישית - האם הוא כופנום שדו"ח הנוכחות שייך לו ואילו העובד שנתפס והורחק מישראל הוא קופלום? אולי האדם השלישי הוא העובד הזר שרשינו היה בתוקף נכון למועד הביקורת, הוא הוא העובד שהועסק על ידי הנאשמת ואילו התייחס אבי, מנהל הנאשמת, בשיחתו עם מר כספי? שאלה זו נותרה עלומה ועומדת בעוכריה של המאשימה.

40. סיכום קצר של הראיות מעלה, כי המאשימה לא הצליחה להוכיח כי העובד הזר שנמצא על ידי פקחי רשות ההגירה בבית הקפה ביום הביקורת הוא עובד הנאשמת, מכל הטעמים הבאים:

* לא הוצג תלוש שכר או דו"ח נוכחות של העובד הזר לחודש פברואר 2016;

* לא הוצגה חשבונית לתשלום/ששולמה לנאשמת עבור שירותים שסופקו על ידה בגין חודש פברואר 2016

* בבית הקפה נמצאו, נכון למועד הביקורת, שני עובדים זרים, לכל הפחות, אשר לאחד היה התר העסקה בתוקף. העובד הזר השני לא נדרש להזדהות ופרטיו כלל לא נרשמו ועל כן יתכן ואותו עובד עלום הוא עובד המאשימה אשר החזיק ברשיון עבודה בר תוקף.

* המאשימה לא טרחה לזמן לעדות את אבי, מנהל הנאשמת, אשר מר כספי שוחח עימו, לכאורה, ואשר יכול היה לשפוך אור על טענת הנאשמים כי בחודש פברואר 2016 כלל לא ניתנו על ידם שירותים לבית הקפה ועל הדברים שאמר, ככל שאמר, בשיחתו הטלפונית עם מר כספי.

41. אזכיר, כי מר כספי טען בחקירתו שחוקר רשות ההגירה והאוכלוסין שוחח עם אבי בעצמו (ר' פרוטוקול עמ' 15 שורות 18-19). אלא, שדו"ח הפעולה חף מכל אזכור של שיחה שהתקיימה, לכאורה, עם אבי. בהנתן שחוקרי רשות ההגירה נוהגים לתעד בקפדנות את הדברים המרכזיים שארעו בעת הביקורת, חזקה היא שלו שוחחו עם מנהל בחברת כח האדם שהעסיקה את העובד הזר, היו מציינים זאת בדו"ח הפעולה.

42. למעלה מן הדרוש אציין, כי מר כספי העיד, שהעובד הזר נשוא כתב האישום הוצב אצלם כחודשיים וחצי קודם לביקורת (ר' פרוטוקול עמ' 14 שורות 17-18). מאחר והביקורת ארעה ביום 14.2.2016 משמע, המועד בו החל העובד הזר ליתן שירותים מטעם הנאשמת בבית הקפה הוא בתחילת דצמבר 2015. עדותו של מר כספי ונסיונו לטעון כי העובד הר נשוא כתב האישום הוא עובד הנאשמת, אינה מתיישבת עם תלוש השכר של KUFLOM (ר' מא/11) ממנו עולה כי ותקו נמנה מיום 1.1.2016 ולא היתה אמינה בעיני.

43. זאת ועוד. בחקירתו טען הנאשם, כי הנאשמת סיפקה שירותי נקיון לבית הקפה בחודשים אוקטובר עד דצמבר 2015 בלבד (ר' פרוטוקול עמ' 40 שורות 18-20; ר' פרוטוקול עמ' 52 שורות 31-32). בשלב מאוחר יותר בחקירתו העיד הנאשם, כי בנובמבר ודצמבר 2015 נתן שירותים לבית הקפה "אבל לא עם אותו עובד" (ר' פרוטוקול עמ' 54 שורות 11-12). עדותו זו של הנאשם מחזקת את הספק בדבר זהותו של העובד הזר נשוא כתב האישום, שמא מדובר בעובד שאינו עובד הנאשמת.

44. מר כספי אישר בחקירתו, כי החשבוניות (מא/4) מוצאות עבור החודש העוקב, כלומר: החשבונית מיום 17.11.2015 היא בעבור שעות העבודה של העובד שהוצב בבית הקפה מטעם הנאשמת בחודש אוקטובר 2015 (ר' פרוטוקול עמ' 17 שורות 6-8). עוד ציין מר כספי בחקירתו כי בחשבונית עליה נרשם 15.1.2015 נפלה טעות וכי למעשה החשבונית הוצאה בשנת 2016 עבור השירותים שניתנו לבית הקפה בחודש דצמבר 2015 (ר' שם, שורות 12-9).

45. בהקשר זה אציין, כי ההמחאה שהוצגה (ר' מא/9) ולפיה ביום 1.2.2016 שילם בית הקפה לנאשמת תשלום בגובה 11,722 ש"ח, אף היא אינה יכולה לסייע למאשימה להוכיח כי בחודש פברואר 2016 ניתנו לבית הקפה שירותים על ידי הנאשמת, שכן אם החשבונית מוצאת עבור החודש שחלף וודאי שהתשלום בגינה נעשה ימים או שבועות לאחר קבלת החשבונית. משכך, לא ניתן להסיק מן ההמחאה בגין איזה חודש בו ניתנו לבית הקפה שירותים על ידי הנאשמת, שולם התשלום.

46. בהתאם לגרסתו של מר כספי, שלא היתה אמינה בעיני, החשבוניות שהוצגו הן עבור שירותים שניתנו לבית הקפה על ידי הנאשמת בחודשים אוקטובר עד דצמבר 2015. גרסתו זו אינה מתיישבת עם גרסתו הראשונה לפיה העובד הזר החל לעבוד בבית הקפה בו הוצב מטעם הנאשמת למשך חודשיים וחצי טרם הביקורת, כלומר: החל מחודש דצמבר 2015 והמשיך בעבודתו עד מועד הביקורת ביום 14.2.2016.

47. גם עדותו של הנאשם לא היתה קוהרנטית ואולם לא די בכך כדי לסייע למאשימה לעמוד ברף ההוכחה הנדרש

בהליך הפלילי. כך, למשל, כאשר הוצג בפני הנאשם מסמך שהוגש על ידו מאיילון חברה לביטוח לפיה נערך לעובד הזר ביטוח מיום 1.1.2015 ועד ליום 18.9.2015 הודה כי אם העובד הזר בוטח על ידי הנאשמת סימן שהוא עבד אצלה והמשיך "אני לא הכחשתי שהוא עבד אצלי. אני לא אמרתי שהוא לא עבד אצלי בתקופות הקודמות לפני. באיזשהו שלב הוא אמר אני לא יודע מה הסיפור חולות או לא חולות הוא לא היה כמה חודשים, יכול להיות שהוא חזר בתקופה אחרת, יכול להיות שהוא עבד חודש, אני בוודאות לא רוצה להגיד לך" (ר' פרוטוקול עמ' 58 שורות 1-8).

48. תשובתו של הנאשם, אשר נזכר לפתע שהעובד הזר הועסק על ידו בתקופות קודמות ועזב למספר חודשים, אולי נכלא במתקן שהיה חולות, אינה מתיישבת כלל וכלל עם טענתו של הנאשם, כי אינו מכיר את העובד, אינו מזהה אותו בתמונות ואף אינו "מתעסק פרטני עם עובד עובד" (ר' פרוטוקול עמ' 56 שורה 16; עמ' 60 שורה 25), שהרי לצורך ה"התעסקות הפרטנית", עם העובדים, כלשונו של הנאשם, הוא שכר את שירותיהם של מנהלי עבודה בשכר (שם בשורות 17-18).

49. גם תשובותיו של הנאשם ביחס למסמך שנערך על ידו (מא/3) היו מגומגמות. אזכיר, כי במסמך זה שנשלח על ידי הנאשם לבקשת מר הרשקוביץ, חוקר רשות האוכלוסין וההגירה, ציין הנאשם כי לא מצוי בידיו חיוב של בית הקפה לחודשים ינואר ופברואר 2016. הנאשם טען בחקירתו כי מר הרשקוביץ שאל אותו "נקודתית על חודש פברואר" (ר' פרוטוקול עמ' 67 שורה 17) וכאשר נשאל בחקירתו מדוע השיב גם ביחס לחודש ינואר על אף שנשאל "נקודתית" על פברואר השיב:

"הוא לא שאל אותי על ינואר הוא שאל אותי על פברואר...שאל אותי על ינואר. הוא הרים אלי טלפון. ערן (הרשקוביץ - י.ז.ג.) הרים אלי טלפון, אמר לי ציין בחודש פברואר אני רוצה לבדוק איתך כמה דברים...אמר לי ציין בחודש פברואר בתאריך ככה בזה וזה האם עבדת בבי-פה? אמרתי לו לא. אמר לי אוקי אתה יכול לכתוב את זה ולשלוח לי את זה במסמך? שלחתי לו....בפברואר לא עבדתי שם, למה אני צריך לתת לו פרטים על ינואר? הוא שאל אותי על פברואר".

(ר' פרוטוקול עמ' 67 שורות 28-33 ובעמ' 68 שורות 22-23)

50. חרף כפירתם של הנאשמים בהכרות עם העובד הזר נשוא כתב האישום, בעצם העסקתו ובהתקשרות עם בית הקפה, דווקא בדיון בפני טען הנאשם בנחרצות כי לעובד הזר היה התר העסקה בתוקף. והנה מתברר מחקירתו, כי לאחר שניתן על ידו המענה לכתב האישום פנה, מיוזמתו, למפרקת שמונתה לטפל בעניני הנאשמת לאחר שניתן צו פירוק, וביקש שינתן לו אישור לחפש את הויזה של העובד הזר "שנמצאת באיזשהו מחסן עם כל החומרים ששם" (ר' פרוטוקול עמ' 46 שורות 10-24).

51. הנאשם הציג בדיון צילום של שתי ויזות ששייכות לכאורה לעובד הזר נשוא כתב האישום. הראשונה, שעמדה בתוקף עד ליום 7.1.2016 והשניה שעמדה בתוקפה עד ליום 13.3.2016 (ר' התייחסותה של המאשימה למסמכים אלה וטענתה כי אין לתת להם משקל כלשהוא - סעיפים 25-38 לסיכומיה).

52. כאשר הוצג בפני הנאשם תלוש המשכורת שהנפיקה הנאשמת לעובד הזר ובו נכתב כי ותקו נמנה מיום 1.1.2016, כך שלא ברור מדוע יחזיק הנאשם העתק מויזה השייכת לעובד לתקופה שקדמה ליום 7.1.2016 השיב:

"לפעמים אנחנו ממלאים טופס 101, ממלאים את התאריך של אותה שנה, אותו חודש, והעובד מתחיל לעבוד ב-101, הוא רשום מינואר 1 כמו שרשום פה 2016, אנחנו קולטים ויזה וענינים. עדיין לא עושים עם העובד כלום. שמים אותו בהמתנה. אבל יש דרישה אחרי חודש וחצי, אם כן, העובד פנוי או לא פנוי ה 101 מולא, מילאנו אותו על ינואר. יכול להיות שבמרץ הוא התחיל לעבוד...אני יכול להראות לך פה (בתלוש השכר - י.ז.ג.) מתי הוא התחיל לעבוד. הוא התחיל לעבוד כן בינואר".

(ר' פרוטוקול עמ' 55 שורות 30-33 ובעמ' 56 שורות 1-8)

53. גרסה זו של הנאשם לפיה העובד הזר חתם על טופס 101 - כרטיס עובד - אבל לא התחיל לעבוד עד אשר נמצא לקוח אצלו ניתן לשבץ את העובד ועל כן אין קשר בין מועד תחילת עבודתו בפועל לותק הרשום על גבי תלושי השכר, גרסה ממנה חזר מיד לאחר שהוצג בפניו תלוש השכר לחודש ינואר של העובד, אף היא לא תרמה לאימון בגרסתו.

54. טול והוסף לכל אלה את חוסר הזהות בין מספר הדרכון של העובד הזר נשוא כתב האישום המצוין במערכת "מעוז" בה עושה המאשימה שימוש (ר' מא/14, שהוגש בהסכמה; ר' פרוטוקול עמ' 37 שורות 4-5) לבין מספר הדרכון של העובד הזר המתנוסס על גבי תעודת עובד הציבור שענינה מעמד הנתין הזר (ר' מא/13 שהוגש בהסכמה; ר' פרוטוקול עמ' 36 שורה 26) ואת התחמקותה של המאשימה מזימונו של העובד הזר נשוא כתב האישום ליתן עדות בפני (ר' סעיפים 53-55 לסיכומי המאשימה מהם עולה, כי ככל הנראה העובד הזר שוהה בארץ, החלטתי מיום 26.5.2019 ותגובת המאשימה מיום 28.7.2019 לפיה היא אינה נכונה למסור מידע על המצאו של העובד הזר נשוא כתב האישום בישראל).

55. מסקנתי היא, כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את יסודות העבירה ובכלל זה כי העובד הזר שנמצא במעמד הביקורת הועסק על ידי הנאשמת. לאור האמור לעיל מצאתי לזכות את הנאשמים מביצוע העבירות בהן הואשמו.

ניתנה היום, כ' טבת תש"פ, 17 ינואר 2020, במעמד הצדדים